

גליון מספר 101

ילדי הצדיק

בעין העדשה

להחיות מתים - מדברי קדשו של מורינו הרב שליט"א

עכשו בפרשת בשלח אפשר להחיות מתים "כי אני ה' רופאך"! כי עכשו כל הרפואות, כל הישועות, כל השדוכים, הכל יכול להיות עכשו בפרשת בשלח, (שמות ט"ו - כ"ו - פרשת בשלח) "כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני ה' רופאך" - ה' מבטיח שהוא הרופא שלנו ויותר לא יהיו לנו שום מחלות, לא אצל האבא, לא אצל האמא, לא אצל הדוד, לא אצל הדודה, לא אצל החברים, לא אצל הידידים, פמובך לא אצל אשתו ולא אצל הבנים שלו, כי אני ה' רופאך!

וכל זה על ידי שזכינו לשירת הים, הרבי אומר בפאומרים שירת הים נמשכים כל הרפואות, 40 שנה במדבר אף אחד לא היה חולה. ארבעים שנה במדבר ירד מן מהשמים שלו, שום אדם לא היה חולה, אז איך זכו לזה? בזכות שירת הים! כי בשירת הים נפתחו כל השערים!

"פיה פתחה בחכמה" - אומר המדרש רבה סוף פרשת שמות, "פיה פתחה בחכמה", "בחכמה" - זו השירה. החכמה זה רק השירה והנגונים, זה החכמות.

"פיה פתחה בחכמה" מתי אנחנו יודעים שיש לאדם חכמה? מתי הוא זוכה לחכמה? רק שהוא יודע לשיר ולנגן! כאשר הוא יודע לשיר ולנגן אז יודעים שיש לו חכמה שהוא זוכה לחכמה!

טיול מספר 13 - תשפ"ג

תפילות מיוחדות ותהילים על עם ישראל
קחו חלק למען אחינו בני ישראל

דבר המשגיח

ילדים צדיקים ויקרים שלום וברכה בפרשה אנו רואים שהזוכה להיות עבד ה' הוא לא צריך לךאג כלל, ה' מביא לו ומסדר לו את הכל. עם ישראל זכו לענני כבוד שהלכו לפנים, מן ירד להם מהשמים, מחלות לא היה להם - "כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך", שמלתם לא בלתה ועוד ועוד נסים רבים שהיו להם לישראל במדבר.

ואת זה עלינו לזכר שפך זה ממשיך עד עצם היום הזה, אדם שמחליט בלבו מה שיהיה אתי אני עבד וכן של אבי שבשמים, אני רוצה לזכות להיות יהודי כשר, ה' עוזר לו ומסדר לו את הכל! רק שעלינו לזכר ולא לשכח לפנות מדי יום בתפלה לאבא, לדבר אתו, להתפלל אליו, קוה אל ה' וקוה, לא להפסיק לקוות, לצפות ולהרים את העינים אל אבא שבשמים. "כל המחלה וכו' לא אשים עליך", הינו שלא נביא אותך לידי מחלה כלל, כי ירפא אותך מקדם בעת צמיחת המחלה. וזה: "כי אני ה' רופאך" "אני ה'" דוקא. הינו בעת צמיחת המחלה, שאז אינו יודע ממנו, רק "אני ה'", אז ארפא אותך על ידי בחינת דבר ה', בחינת תפלה, ולא יבוא לידי מחלה כלל.

המשגיח נפתלי ביק.

מזל טוב -
מעונק ליבנו שולחים אנו את ברכתנו לחתנים:
נחמן לוי נ"י
שלום ידידיה לבניא נ"י
לרגל הכנסם לעול תורה ומצוות.
יהי רצון שתזכו לעלות מעלה מעלה בעבודת ה' ובדרכי החסידות.
בדרך רבנו הקדוש ומורינו הרב שליט"א.
פאחלים: ילדי הצדיק.

יבוא עלינו בטענות שאנחנו לקחנו בשבילנו חלק מכספו שהוא הטמין בתוך הנעל ויושיבו אותנו חלילה במאסר... מה אלי לעשות? כיצד נפטרים מן הצרה הזאת?"

לאחר שהתיישב בדעתו החליט יענקל לא לעשות כלום. "שב ואל תעשה עדיף בנידון זה" - אמר בליבו הסנדלר.

"פרידה - אמר לאשתו - אנחנו לא נעשה כלום, לא נגע בכסף, כאשר יבוא הזקן לתבוע את שלו, אני יאמר לו "הרי שלך לפניך", לא יכולתי לתקן את הנעל הזאת משום שיש בה כסף, קח את כספך משם ואז אתקנה."

לאחר שיענקל חיכה שלשה חדשים, שנחשבו בעיניו כשלוש שנים והזקן עדיין לא בא. פנה יענקל לאשתו ואמר לה: "אני אלך לרב העיר להתייעץ איתו בענין".

יענקל בא לרב וסיפר לו את כל הקורות אותו. הרב התעמק במחשבות ואחר כך חוה את דעתו: "מובטחני, שלא בן אדם פשוט הביא לך כל כך הרבה כסף, כי סכום כזה אין דרכו של אדם להטמין בנעל ואין כאן שכחה בעלמא שלא הוציא משם את כספו קודם מסירתו לתיקון.

אלא ודאי מלאך אלקים או אליהו הנביא ראה בענייך ושלח לך את עזרתו ממעל; אף על פי כן, ליתר זהירות, עליך

לחכות עוד שלשה חדשים, ואם במשך הזמן הזה לא יבוא הזקן לדרוש ממך בחזרה את הכסף הזה, תוכל בלי שום הסוסים ופקפוקים יתרים לעשות בזהב הזה מה שליבך חפץ".

המשך בשבוע הבא בע"ה.

בעיר ביישנקוביץ גר באחד הפרברים הסנדלר יענקל, תוך כדי עבודתו הוא היה מרבה בתפילה ובקריאת מזמורי תהילים. היהודים והגויים שבאו מן הכפרים הסמוכים לעיר היו עוברים על יד ביתו של יענקל הסנדלר, בעת הצורך הם היו מתעכבים שם, כדי לתת לו לתקן להם מהר את נעליהם לשים סוליות או עקבים.

פרנסת יענקל היתה לקויה וקשה היה לו להתקיים ולפרנס יחד איתו גם את חמשת ילדיו.

ליענקל היתה בת, שמלאו לה שבע עשרה שנה, היא היתה טובה ומושלמת וכבר הגיעה לפירקה, אך מחוסר כסף קשה היה מאוד למצוא לה שידוך. אשת יענקל פרידה היתה בוכה בלי הפוגות תדיר, שלא יקרה חלילה שביתם לא תתחתן והיא תשב בבית עד שילבינו שערותיה.

יענקל לעומתה היה תמיד אומר בנחת: "אין דבר פרידה, אל תדאגי, הקדוש ברוך הוא יעזור לנו, ולבתנו מרים ישלח חתן טוב, וכי היד ה' תקצר?"

באחד הבקרים נכנס לביתו של יענקל זקן אחד עם זוג נעלים תוך כדי שהוא אומר: "יענקל, יש לך כאן זוג נעלים, תקן אותם במקומות הנחוצים" הוא אמר את דבריו והסתלק.

יענקל הניח את הנעלים מתחת השולחן. בערב, לקראת גמר עבודתו, הוא בא לקחת את נעלי הזקן כדי לתקן, כשהתכופף על מנת להרים את הנעלים האלו, ראה יענקל שבנעל אחד מונח דבר מה: הוא התחיל להוציא את הדבר

שהיה בנעל והוא לא הצליח בגלל הכובד הרב. אז התאמץ שוב בכל כוחותיו להרים את הנעל ולהוציא את הכבד ממנה, והנה לתדהמתו דינרי זהב רבים החלו ליפול על הרצפה. הוא הסתכל היטב וראה שהמגף כולו מלא דינרי זהב...

הסנדלר נבהל וקרא מיד לאשתו פרידה ואמר לה: "תראי פרידה מה עולל לנו הזקן, הוא שם זהב בתוך הנעל ואחר כך

מלאכת בישול | ג' | ל"ט מלאכות שבת | מלוקט משולחן ערוך ועגדולי הפוסקים

חיוון אים 282ת

○ וכן אסור להניח פרות וכדומה במקום החם להפיג צינתם, שמא ישפח עד שיצלו.

○ אפילו לא בשל על האש ממש אלא בתולדות האש, חיב משום מבשל, דהיינו דבר שנתחמם מן האש או התנור וכיוצא, והסירוהו מהאש או כבו את האש ועדין היד סולדת בו, כגון תנור שפכה ונשאר חם, או קדרה או פח וכדומה שהיו על האש והעבירוהו מעל האש או כבו את האש, אסור לתן לתוכה תבלין וכדומה,

ואפילו ערה התבשיל מהקדרה והניח בתוכה דבר להתבשל, חיב משום מבשל. וכן אם חמם בגד אצל האש וצלה עליו ביצה, חיב משום מבשל.

○ מתר לתן מים או שאר משקים שלא נתבשלו כנגד האש להפשיר, ובלבד שישיש אותם רחוק מהאש בענין שאפילו אם יעמדו שם זמן מרבה לא יכלו המים להתחמם לשעור יד סולדת.

○ אבל במקום שיכול להתחמם לשעור יד סולדת, אין להניח שם מים אפילו לזמן מועט, כדי להפיג צינתו. דכיון שיכול להתבשל שם, יש לחוש שמא ישפח ויניחנו שם עד שיתבשל.

שם _____ משפחה _____
 ת"ת _____ כיתה _____
 את התשובות אפשר להגיש עד יום ד'.
 הפותרים נכונה יכנסו להגרלה.
ניתן לשלוח תשובות לפקס: 077-317-9305
 לעונים תשובות בפקס להשאר מס' טלפון שנוכל לחזור.

הליכות

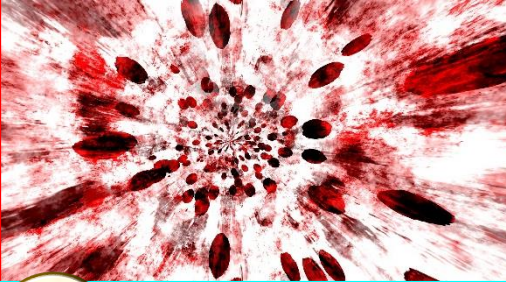

הזוכה בהגרלה
 נתן הלוי
 ת"ת נחמת ציון
 כיתה ח' 2

מה קורה בפאדס אינו פנה ליצר הרע?
 (לקוטי עצות)

**האם מתר להניח מים נגד האש במקום
 שאינו יכל להגיע ליד סולדת? (לי"ט מלאכות שבת)**

**תנור שמכונה אבל חם, האם מתר לשים
 שם מים? (לי"ט מלאכות שבת)**

**לפעמים אין להאדס שום התלהבות בהתפלה, וצריכין לעשות לעצמו התלהבות
 וחמימות ולב בוער להתפלה. כמו למשל שלפעמים האדס עושה לעצמו רגז עד שבא באמת
 לכעס ומתרגז.**
 כמו כן ממש בענין התפלה צריכים לפעמים לעשות לעצמו רגז ויעשה לו חמימות ותבערת הלב
 בדבורי התפלה, ועל ידי זה יבוא אחר כך באמת להתלהבות וחמימות הלב בהתפלה, ויזכה שיבער
 לבו להשם יתברך ויתפלל בהתלהבות גדול.
 (שיחות הר"ן ע"ד)

פעם אמר רבנו לר' אהרן: 'החדשט טען (היטו חדשט פטי'רת) הוא חדשט אב, ב'חן ה' אם השנה עבר חדשט אב, אכין טוב סעודה טען הדי'ה.

מהרנ"ת צוה לאנשי ביתו, שפשי'דמו להם איזו טאלה בטריפות וכדומה, יציעו לפניו חדים את הטאלה ואמר פן ילכו לטאל לרבי אהרן הרב, כי רבנו נמו לו בורר המדמה לפסק טאלות.

פרק ה'
רבי אהרן הרב מברסלב
 רבנו הקדוש
 דאא טרי אהרן
 'תמנה לרב
 בעיר ברסלב

ואכן נפטר בראש חדש אב שנת תר"ה, ונתנו אנשי טלומנו רמז לזה 'באחד באב מת אהרן'
 לפני פטירתו טען רבי אהרן הרב מברסלב זכרונו לברכה, קרא לבניו וצוה עליהם שיצמידו משתו באמצע הקדר, ונעמדו בניו ובני ביתו סביבו, וכטראה את פלם עומדים סביבו, פנה ואמר להם: "העולם אומרים שאני למדו, שאני חכם, ואם פן הרי בודאי ידעתי לבחור לעצמי חלק טוב ובכח התקדושי לרבנו, וענה נותן אני לכם בירושיה, שתבחרו גם אתם בו."

יש לכם אמת יצור חדש

מדי שנה ה'ה
 עשה סעודה
 בידעו
 בבטחה טעא
 ימות אותה
 שנה, לאדל
 אמנתו
 האדלה
 בדברי רבנו
 הקדוש.
 פן במען
 תשע עטרה
 שנה.

לח. היצר הרע נוקט באדם בכל פעם ומעוררו למה ששמעו. ואף אם אין האדם שומע לו ופונה ערך ממונו, אף על פי כן הוא נוקט בו עוד פעם ושלשי ורביעי ויותר.

אבל אם האדם הוא חזק בדעתו ועקשן נגד היצר הרע ואינו פונה אליו כלל, אזי היצר הרע נסתלק והולך לו. וכן בתפלה בענין המחשבות הנאים לבלבלו הוא ממש כנ"ל, שהמחשבה הזאת כמה פעמים אחר פעם לבלבלו. וצריך להיות חזק לבל להסתכל עליה כלל בשום אופן ועצו במקומות אחרים מזה.

לט. פשע אדם נכנס לקדשה גבוהה, כגון פשמתקרב לצדיק האמת וכיוצא, ולפעמים אז דיקא יקרה לו מקרה בלתי טהור חס ושלום. אל פל בדעתו מפני זה כי אדרבא לפעמים זה סימן שנתקרב אל הקדשה ולפעמים היא טובה גדולה אליו.

מ. כבר מבאר, שאין שום יאוש בעולם כלל, ובזה בעצמו שהוא רואה את עצמו רחוק מאד מהשם ונתברך בתכלית הרחוק, בזה בעצמו ראוי לו להחיות את עצמו, מאחר שעל כל פנים הוא יודע שהוא רחוק, כי הנה אפשר שיהיה רחוק כל כך עד שלא ידע כלל שהוא רחוק. ומאחר שעל כל פנים הוא יודע גדל רחוקו אף על פי שבאמת הוא כן.

אף על פי כן זה בעצמו הוא חשוב אצל השם ונתברך מה שעל כל פנים הוא יודע רחוקו ועל ידי זה בעצמו ראוי לו להחיות את עצמו ולחזק את עצמו בכל מה שיוכל.

חברת תקוני הכללי בשבת
14:30 – 15:30

חברת אבות ובנים בשבת
15:30 – 16:30

החברות הקבועים בימי החול
חברת תקוני הכללי והלכה
17:35 – 19:00

חברת תהלים למען עם ישראל
19:10 – 20:10

קלס פזמונים לבוא באופן אישי, חופש לרחוקים המשגיח.

הצלה
נתנאל בן אורה.
נחמן בן ליוה.
אהרן בן תקווה.
מרגלית מרים בת גינה.
נורית בת רבקה.
תהלה בת נורית.
עמנואל בן רוזה.
מוריה בת זויה.
אליהו נועם אליאור בן וויאן.
הרץ הנולד בן שרה.

רפואה שלימה
שולמית בת שמחה.
יעחק בן דבורה טילבי.
אברהם בן רחל.
דניאל בן אסתר.
יפה בת מולה.
אסתר גיטל בת סימה.
שלמה בן אסתר.
משומר בן נדמה.
אלטע רבקה בת פריידל.
מרים בת סימי שמחה.
מרים בת דינה.
דניאל בן רותם.

זיווג הגון
אברהם בן רונית.

זרע של קיימא
אמיר בן שולמית.
שירן בת אלונה.

לעילוי נשמת
שמעה שושנה בת רבי חיים.
שלום בן לאה.
שרה בת לאה.
יסוף חיים בן עמנואל.

ידי רצונו מן קדם אבותיו די בשמיא שתזכו בזכות הכל פירם של תינוקות של בית רבן שאין בהם חסא. לכל הישועות ברוהניות ובגשמיות, אמן.

ליקוטי עוה"נ ח"ב – ק"ד **אגשי הצדיק**

הנה אוהב מאד את העבודות הפשוטות של קתם בני אדם, האנשים הפשוטים הכשרים, והנה אוהב מאד מי שיכול לומר הרבה תחנות ויבקשות בתוך הסידורים הגדולים, כדרך המון עם הכשרים. והנה מזוהר ומוזכר אותנו כמה פעמים, לזמר זמירות בשבת, והנה מקפיד וכועס מאד על מי שהוא חכם בעיניו ואינו מתאמץ לזמר זמירות בשבת ובמוצאי שבת או שאר עבודות פשוטות, כי עקר היתה הוא בפשיטות ובתמימות גמור, בלי שום חכמות, כמבאר אצלנו כבר כמה פעמים:

וגם הוא בעצמו, זכרונו לברכה, קדם שהגיע לו החולאת הכבד שנסתלק על ידו, קדם לזה, כל ימיו הנה מזמר זמירות הרבה בכל שבת ושבת ובמוצאי שבת:

כיבוד אב ואם עובדות והלכות על המצווה החשובה

עוד בעניין שמות. לר' חיים זצ"ל היו שלוש שמות, כידוע: שמריהו יוסף חיים. שמריהו יוסף – על שם סבו מצד אמו (חמיו של מרן הסטייפלער וחמיו של מרן החזון איש), וחיים – על שם הסבא מצד האבא (אביו של מרן הסטייפלער).

אחותו של ר' חיים זצ"ל, הרבנית הצדקנית מרת יוספה ברום תחיי, סיפרה לנכדיה, כי שמעה מאביה או אמה, שכאשר הסטייפלער הלך לברית לבנו, סיכם עם אשתו הרבנית שיקראו לתינוק שמריהו יוסף על שם אביה. בדרך חשב לפתע: 'מי יודע אם אזכה לעוד בנים', והוסיף גם את השם חיים, על שם אביו. למעשה, לאביו של הסטייפלער קראו חיים פרץ, אך לא רצה לקרוא לו ארבעה שמות, לכן קרא שני שמות על שם השווער ואחד על שם אביו.

כשחזר מהברית שכח לעדכן את הרבנית שהוסיף את השם חיים, רק לאחר מספר ימים סיפר על כך. הרבנית הגיבה בכזו שמחה ואמרה בהתלהבות: "איך אני שמחה! כל הזמן הייתה לי חלישות הדעת איך אני אקרא לו שמריהו יוסף, והרי זה שמות של אבא שלי. כל הזמן לא הייתה רגועה והיה קשה לי עם זה. אני כל כך שמחה שעשית את זה, הורדת לי אבן מהלב". ומאותו היום החלה לקרוא לבנה חיים, וכך זה נשאר...

מספר בנו של ר' חיים קנייבסקי זצ"ל, הגאון רבי יצחק שאול שליט"א: "אבא מעולם לא דרש על עצמו שנכבד אותו ולא העיר לנו על כך. על הכבוד שלו תמיד היה מוחל, אבל בכל מה שנגע לאמא דרש מאוד לכבד אותה."

"אף פעם אבא לא הרשה לנו לאכול לפני שאמא החלה לאכול, ושמר לראות שלא מקדימים את האמא באוכל. כלפי עצמו לא הקפיד כלל ולא אמר מילה אם היו מקדימים לפניו וכך בכל דבר, אבל כלפי אמא היה דואג מאוד מאוד שנכבד אותה."

דבר מאוד מעניין: חמיו של ר' חיים זצ"ל, מרן הגריי"ש אלישיב זצוק"ל, היה קורא לבתו הרבנית ע"ה 'שבע', קיצור לשמה 'בת שבע', וכך גם ר' חיים היה קורא לרבנית. מספר רבי יצחק שאול: "אבא לא הרשה לנו לומר את השעה שבע, כי זה שם של אמא. עד היום זה מושרש לנו, אנחנו לא אומרים את השעה הזו. אבא החדיר לנו את המושג הזה."

זו כבר מידת חסידות נפלאה שמראה לנו עד כמה יש להיזהר בכיבוד אב ואם. גם כל מי שהיה קרוי על שם מרן הסטייפלער זיע"א, יעקב ישראל, ר' חיים לא היה קורא לו בשמו, אלא מוצא כינוי לקרוא לו.

אני מתפעל מזה מאוד, משום שזה היפך הדור שלנו. היום נעלבים אם לא קוראים על שם ההורים וכאן זה בדיוק הפוך, היא כל כך שמחה שיש לו עוד שם, כדי שלא תזקק לקרא לבנה בשם של אבא שלה והיא לא הייתה מסוגלת להוציא מהפה את השמות של אביה.

חמש אפשרויות לתרום לילדי הצדיק

העברה בנקאית בנק מרכנתיל 17 סניף 621 חשבון 099930 על שם "ילדי הצדיק"

בהוראת קבע קוד מוסד 27397 על שם "ילדי הצדיק"

בנדרים פלוס כתבו בחיפוש: ילדי הצדיק

לידי המשגיח הרב נפתלי ביק הי"ו 052.715.6621

אשראי טלפוני חייגו עכשיו: 02.532.532.4 שולחו 2

השבעה יכמה שאנשים יתבינו יתבינו

החברת ירדני הצדיק בנישואות מודיני הרב שליט"א